

[Ragnhild Andersen.]

under uddannelsen, end der kan fås som ren underholdshjælp.

Når vi har stillet disse ændringsforslag fra min gruppes side, har vi tænkt ikke mindst på børnenes uddannelse og oplæring. I enkebetænkningen af 1953 kan man læse, hvor frygteligt svært det er for de enlige mødre at sikre deres børn en ordentlig uddannelse, og vil man ikke yde en større hjælp til disse vanskeligt stillede mødre, kan man ikke ændre dette forhold.

Vi har ikke fra min gruppes side stillet ændringsforslag på alle de områder, hvor vi ville finde det rigtigt at ændre. F. eks. har vi ikke stillet forslag om at komme bort fra zonegrænserne og forskellen på hjælpen i de 3 kommunegrupper, men vi havde sat pris på, om man var kommet bort herfra. Vi har fundet det rigtigt ved denne lejlighed at foreslå ændret, hvad vi anså for at være ubetinget nødvendigt, og jeg vil oprigtigt håbe, at vore beskedne ændringsforslag vil finde støtte i det høje ting, ikke mindst hos de kvindelige medlemmer. Det vil vække virkelig glæde blandt de titusinder af enlige kvinder, om tinget ville vedtage dem ved anden behandling og derved forbedre lovforslaget på de områder, hvor min gruppe har stillet ændringsforslag.

Med disse bemærkninger opfordrer jeg til at stemme for de af min gruppe stillede ændringsforslag og tilføjer, at vi stemmer for det i betænkningen stillede ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget, og imod mindretallets ændringsforslag.

Lorentzen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Søren Andersen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på venstres vegne gøre nogle ganske få bemærkninger.

Vi bifalder fuldt ud det foreliggende lovforslag og de tanker, der ligger bag det, og vi har også bifaldet, at der under udvalgsbehandlingen er sket en forhøjelse af det fradragsfri beløb. Ifølge det ændringsforslag,

som er stillet af den højtærede socialminister og tiltrådt af hele udvalget, er det fradragsfri beløb hævet væsentligt, nemlig fra 1 300 kr. til 1 800 kr. i hovedstadsområdet, fra 1 200 kr. til 1 700 kr. i købstæderne, Marstal og visse flækker og fra 1 100 kr. til 1 500 kr. i det øvrige land, og det hilser vi som sagt med tilfredshed.

Når vi dog har ment at måtte stille et ændringsforslag, er det, som der allerede er gjort rede for af det ærede medlem fru Erna Sørensen, fortrinsvis, fordi kriteriet i § 1, stk. 2, er alt for usikkert; på grund af den tendens, der ofte vil være til at fortolke meget mildt, og også på grund af de meget gunstige refusionsregler vil det nok hurtigt vise sig, at § 1, stk. 2, vil blive en temmelig kostbar regel. Det afgørende er altså for os, at der ikke er noget fast kriterium. Det er ikke noget fast kriterium, at „svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder taler derfor“, thi det vil for mange enlige kvinder i 50 års alderen næppe volde vanskelighed at få en attest for svigtende helbred under en eller anden form. Dernæst vil man sikkert komme ud for mange tilfælde, som man vil være ret ubehagelig berørt ved at føre ind under denne regel.

For imidlertid at komme en vis kategori af kvinder til hjælp, der i virkeligheden stort set må sidestilles med enker, har vi stillet vort ændringsforslag. Ved tilføjelsen om, at den separerede eller fraskilte kvinde skal have fået tillagt underholdsbidrag, er der givet et meget godt og sikkert kriterium for, hvornår reglen kan bringes i anvendelse. Jeg beklager i og for sig, at udvalgets flertal og den højtærede socialminister ikke har ment at kunne godtage dette ændringsforslag, for det er tænkt som et fornuftigt supplement til hovedprincippet i lovforslaget, og kriteriet er efter min opfattelse så fast, at det ikke kan give anledning til misbrug, hverken i den ene eller den anden retning.

Jeg må afvise ændringsforslagene uden for betænkningen, og jeg tror ikke, man skal vente, at udvalget kan gå i dybden